

Bilag 96.**GROSSERER-SOCIETETETS KOMITÉ**

Børsen.

Den 15. marts 1966.

Med skrivelse af 14. januar d. å. har departementet udbedt sig komiteens udtalelse vedrørende den samtidig fremsendte skitse til et lovforslag om en almindelig omsætningsafgift i detailleddet, og komiteen har efter overvejelse af sagen fundet anledning til at tilsende det nedsatte folketingsudvalg den i kopi vedlagte skrivelse, der fremsendes til departementets orientering.

Som det fremgår heraf, mener komiteen at måtte fraråde, at der på nuværende tidspunkt indføres nye inflationsskabende afgifter, men skulle der trods komiteens advarsler blive skabt et politisk flertal for indførelse af forøgede vareafgifter, står valget tilsyneladende mellem den tidligere foreslåede merværdiafgift og det nu foreliggende udkast til en detailafgift. I begge tilfælde anser komiteen det for en selvfølge, at den nugældende omsætningsafgift i engrosleddet bortfalder og allerede erlagte afgiftsbeløb refunderes.

Med hensyn til merværdiafgiftsforslaget skal man henvisse til komiteens tidligere fremsatte kommentarer vedrørende dette forslags forskellige bestemmelser, idet man skal tilføje, at disse kommentarer også i et vist omfang vil kunne have relation til en detailafgiftslov, hvis enkeltbestemmelser endnu ikke er endeligt udarbejdet.

Ved en afvejning af de to former for afgift er det komiteens opfattelse, at en merværdiafgift, som kræver registrering af et uhyre antal virksomheder (af departementet anslået til 365.000), vil medføre en så omfattende administration, at omkostningerne såvel for det offentlige som for erhvervslivet er aldeles uoverskuelige. På den anden side indeholder denne afgiftsform de fleste muligheder for neutralitet over for de enkelte erhvervsled og tillige over for eksporten, bl. a. gennem driftsmidlernes fritagelse for afgift, men kravet om betaling af afgift

allerede på importtidspunktet tilsidesætter denne neutralitet, idet bestemmelsen i realiteten er ensbetydende med beslaglæggelse af en del af importørens driftskapital, og konsekvenserne heraf er en urimelig forrykkelse af importørens konkurrencemæssige stilling.

Hvad angår skitsen til en detailafgift, skal man først pege på, at den i § 23, stk. 2, fastsatte bestemmelse om, at grossisten for hvert kalenderår skal foretage en opgørelse over salg i ikke-afgiftsberigtiget stand til hver enkelt kunde og tilsende toldvæsenet denne opgørelse, i praksis vil være umulig at opfylde for en lang række firmaer og i bedste fald forbundet med helt urimelige omkostninger. Det må erindres, at mange firmaer er gået over til at anvende mekaniske bogholderisystemer, hvoraf flere ikke udviser specificerede salg, men kun saldo-beløb. Den nævnte bestemmelse vil modvirke firmaernes rationaliseringsbestrebelse på dette område og derved binde unødigt arbejdskraft. Endvidere sker der i stigende omfang salg fra selvbetjeningslagre, ved hvilke ekspeditioner der kun udstedes kassebon.

Herudover indeholder forslaget den ulempe, at en stor del af de driftsmidler, som anvendes i handelsvirksomheder, vil blive belagt med afgift, hvorved danske grossister diskrimineres i forhold til udenlandske konkurrenter.

Fra de brancheforeninger, som har haft skitsen til lovforslaget tilsendt til udtalelse, har komiteen modtaget en række bemærkninger, der kan resumeres som følger:

1. Ifølge § 23, stk. 1, skal den årlige lageroptælling finde sted pr. 1. januar, og tilfaldelse til optælling på et andet tidspunkt gøres afhængig af, at lagerets værdi pr. 1. januar kan beregnes på betryggende måde på grundlag af firmaets regnskab. For fir-